

הוא פנים הארץ...

ואם הארץ

65

לגיבול

סעד שלי

אדמת לס צהובה ואובך שרב,
גשמים במשורה על קיבוץ ושדותיו.
גגות רעפים ודשא ירוק,
שדרת אשלים, אורות מרחוק.
וזיכרון של ילדות על ימים שאינם,
וגעגוע של שטות שישובו אי פעם.

פזמון: סעד שלי - הרי את בשבילי,
בית, מולדת ונוף.
כפר קטנטן - מרכז העולם,
מקום שהוכפל בו כי טוב.

ועם הטללים עולה יום חדש,
מאיר על מנין בבית המדרש.
שעה של רצון - וריח בשמים,
עולה מן הרפת ומאסמים.
וזיכרון של ילדות על ימים שאינם,
וגעגוע של שטות שישובו אי פעם.

ושמחה ויגון כמו אזיקים,
קושרים זה לזה צעירים, ותיקים.
שבת ויום - חול גורל משותף,
והוא על הכל פורש את כנפיו.
וזיכרון של ילדות על ימים שאינם,
וגעגוע של שטות שישובו אי פעם.

מילים: יהודה ברט ז"ל

שבת
 שלום

פרשת חקת

"ויקחו אליך פרה אדומה, תמימה, אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול" (י"ט, ב'). מדובר בבריאה המבטאת את כליל השלמות ממש, עד כדי כך, שאין כמותה על פני כל היקום.. ומה עולה בגורלה? "ושרף את הפרה לעינינו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרוף" (י"ט, ה') הפרה הופכת לאפר-חומר 'בראשיתי' הנחות ביותר בבריאה. המטרה בעולמנו היא עבודת השיפור והתיקון ואין מקום ל'בריות מושלמות' בזכות עצמן. אפרה של הפרה מסמל את החזרה לתחילת הדרך והשיפור מלמטה למעלה.
 (עיון בפרשת השבוע)

השבוע נציין את היום בו התחיל קיבוצנו את דרכו 'מלמטה למעלה'. מאדמה ללא צל בימים ההם, ועד לגן הירוק והפורח בו אנו חיים. נאחל לכולנו הצלחה בדרך השינוי והשיפור, ושנראה ברכה בימים הטובים שעוד לפנינו.

שבת זמרה עם המקהלה 'נעימות יתנו' - שימו לב לשינוי השעות.

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.42	זמן תפילין /טלית	19.30	הדלקת נרות
9.13	סוף זמן ק"ש	19.30	מנחה א' 14.00 ב' 19.30
19.51←19.50	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.15	שחרית א'
		8.00	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.55 ,13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		19.00	עונג שבת (בחד"א)
8.00	שחרית נוער	20.28	צאת השבת

'אֲזִירָה הַיָּא אַלְפַנִּי וְאִין לֶאֱרָת לְהַרְהַר אַחֲרֵיהּ'

פרשיית פרה אדומה שפותחת את פרשת חוקת, מהווה סמל ודוגמא כבר מימי חז"ל למצווה שאין לה הסבר וטעם רציונלי. כיצד מטהר אפר הפרה את מי שנטמא טומאת מות (במגע עם המת או בשהייה תחת קורת גג אחת עם המת)? מדוע כל העוסקים בהכנת האפר (הכהן שמשליך לתוך שריפת הפרה, השורף את הפרה, האוסף את אפר הפרה) נטמאים מעצם עיסוקם זה? במקומות רבים העלו הקדמונים תמיהות אלו וחלקם אף ניסו לתת להם מענה. בדרך זו צועד רבי משה הדרשן, המובא בפירושו של רש"י לפרשתנו (במדבר יט, כב). לטענתו, כל מעשה הפרה האדומה בא לכפר על חטא העגל:

וכשם שהעגל טימא כל העוסקין בו, כך פרה מטמאה כל העוסקין בה, וכשם שנטהרו באפרו, שנאמר (שמות לב, כ) 'ויזר על פני המים וגו'', כך 'ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת וגו'.

ראשונים נוספים ניסו לתת טעמים והסברים למצווה זו בכללותה ו/או לפרטי דיניה (ראו למשל את דברי הרמב"ם במורה הנבוכים...), אך הגישה הרווחת בחז"ל, ביחס לטעמי מצוות פרה אדומה, המצויה במדרשים כאמור מדגישה פן אחר (מדרש אגדה (בובר) במדבר יט, ב):

'זאת חֻקַּת הַתּוֹרָה'. למה נאמר כאן 'חֻקַּת'? לפי שיש לבעל דין לטעון: מי נדה מטהרין לטמאים, ומטמאין למי שהוא טהור? וכי אפשר לומר כך?! לכך נאמר 'חוקה', אמר הקדוש ברוך הוא: חקה חקקתי לך גזרה גזרתני, ואין מי להרהר אחריה, ואעפ"י שהיא גזרה חשובה מצוה כשאר התורה, שנאמר 'אמרת ה' צרופה' (תהלים יח לא).

בשנים האחרונות נוכל לזהות קול ברור בחינוך בני הנוער לקיום מצוות, הגורס שיש להשקיע מאמץ גדול ביצירת הזדהות של הנוער עם עולם התורה והמצוות. ללא תחושת ההזדהות וההבנה שיש משמעות פנימית לכל מצווה ומצווה לא נוכל לישוב על זרי הדפנה ולתלות תקווה שילדינו ישכילו להעביר את לפיד המסורת לדור הבא ולא יזנחו אותו. גישה חינוכית זו קשה ומאתגרת, אבל מסתבר שהיא הכרחית במציאות חיים בה האוטונומיה של הפרט תופסת מקום חשוב, ובסופו של דבר, כל יחיד ויחיד מחליט בעצמו על אורח חייו והשקפת עולמו.

לעני"ד השקפה זו, שקונה לה כיום מקום של קבע במוסדות החינוך, יש בה גם משהו חסר. הנחת היסוד שהפרט אמור להבין בשכלו כל מצווה ומצווה וכל פרט מדקדוקיה, והמחשבה שבן אנוש מסוגל להבין את רצונו של הקב"ה, מעמיד את האדם במצב שווה לא-ל המצווה. יתירה מזו, החינוך וההתרגלות לנסות ולהבין כל ציווי עלולה להביא את האדם למקום בו הוא מקיים כל מה שמתיישב על ליבו אך איננו עושה מה שהוא אינו מבין בשכלו. עולם קיום המצוות לא די לו שיהיה מבוסס על הזדהות בלבד, עליו להיות נטוע גם בעולם עמוק של מחויבות.

מערכת היחסים בינינו ובין הבורא היא מערכת יחסים כפולה של 'אבינו - מלכנו'. פעמים אנו חשים כבנים בבית אביהם ופעמים כעבדים באחוזה אדוניהם – 'אם כבנים, אם כעבדים'. השאיפה היא שבין אב לילדיו תשרור אוירה נעימה, רגועה ומסבירת פנים. לעומת זאת, בין העבד לאדונו, האוירה פורמלית וקרה יותר. מקומה של שאלת ה'למה' מפיו של הבן/העבד על ציווי האב/האדון יכולה להישאל תחת כנפי האב אבל לא באחוזה האדון. נדמה לי כי לצד המשך החינוך לטיפוח הבירור וההעמקה ברובד הפנימי של התורה עלינו לחנך את ילדינו גם לשמור ולעשות ולקיים רק בגלל שהקב"ה ציווה ללא כל טעם סיבה. כך נזכה אי"ה לראות את ילדינו עוסקים בתורה ובמצוות, לא רק מתוך 'אהבת תורה' אלא גם מתוך 'יראת שמים'.

הרב ארי' סט

פתיח האילון-

על שער הכריכה מופיעים חמישים ושמונה תצלומי פנים, כ- 'מדגם מייצג' לאוכלוסיית האנשים המתגוררת בקיבוץ. לכבוד 'חג המשק', החלטנו לתת ביטוי לנוף האנושי, בבחינת "האדם עושה את המקום" ולהזכיר לכולנו, שיתרונו של המקום בו אנו חיים, הוא בשילוב האנשים השונים לרקמה אנושית אחת חיה. זו ההזדמנות לכל אחד מאיתנו לבחון עד כמה הוא מעורה ובקי בשכניו. נסו לספור: כמה מהפנים אתם מכירים? וכמה אתם מכירים בשם? .. אפשר להפוך את העניין למשחק תחרותי! תודה לחיים לנדסמן על הצילומים המוצלחים, ולציבור על שיתוף הפעולה עם חיים.

בגיליון חגיגי זה אנו חונכים מדור חדש- "קייבוץ סעד הסיפור שלי", בו מספרים אנשי סעד על חוויותיהם במהלך שהותם בקיבוץ, במהלך שבעים השנים האחרונות, החל מתקופת ההכשרה טרום נתניה- בימים ההם, ועד לימינו אנו- בזמן הזה. לכבוד הגיליון החגיגי, פרסמנו כמה סיפורים ואילו השאר יפורסמו במשורה, בעלונים הבאים. נשמח להמשיך ולקבל מכולם עוד ועוד סיפורים להמשך הדרך. תודה לליאור אבירם-נכדם של שי ורחל אבירם שהלך בעקבות סבו וסיפק לנו איור מקסים לפינה, ישנם עוד בדרך..

ביום שני בערב יצאנו בהתארגנות עצמאית, כמה קבוצות בני כל הגילאים, להופעה "טיש בשלושה" של משה להב, ג'קי לוי וקובי אריאלי. היה זה מופע: הכי ישראלי, הכי מצחיק והכי שנון שעלה לאחרונה. מין גרסה מתקדמת של ה"גששים". תודה לצפירי קום, ששוב לא שכח את צור מחצבתו וכך זכינו לכמה עשרות כרטיסים למופע המוצלח.

בתחילת השבוע החלו ילדי החטיבה והתיכון, בניצוחו של הרב ארי, במרתון לימוד הנמשך כשבועיים בו הם לומדים את ספר עמוס- "חוזה לך ברח..". החבורה נהנית מחוויית לימוד יוצאת דופן, אולי דווקא בגלל שהיא מתבצעת בחופש הגדול ובאווירה של 'תורה לשמה'- כולנו מצפים לדיווח מפורט בסיומה.

השבת נארח את מקהלת החזנות "נעימות יתנו" בניצוחו של יותם סגל, לציון יום השנה של אסתר רון ולכבוד יום ההולדת ה- 65 לקייבוץ. נפלה בחלקנו ההזדמנות ליהנות מתפילה שונה ומיוחדת האמורה להיות ארוכה הרגיל.

אנו, קהל המתפללים, נוכל לתת 'רוח גבית' למקהלה ולהתעלות יחד בתפילה כמו שרק קהילת סעד יודעת! אחר הצהריים בשעה 19.00 יתקיים בד"א ימני 'עונג שבת-שירה עם המקהלה'- הציבור מוזמן! השבת נקיים גם שתי שמחות בבית הכנסת-שבת חתן וברית. צפויים אורחים רבים לרגל מקבץ האירועים, יהיה שמח ו..צפוף. זו ההזדמנות לפתח את תכונת הסבלנות ולהתפשר על מקומות הישיבה לטובת האורחים.

יוכב קימלמן

נר זיכרון:

י"ב תמוז- יום פטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל(תשס"ז)
י"ז תמוז- יום פטירתו של בננו יאיר פרוכטר ז"ל (תשמ"ה)

רוצי אולפן חושף ציבורי: "צרה-ח'יאי אתוצרת בית שייצרק פיוט שני הקרופ"

פקראת חז האסק ה-65

לאט ובשקט אנחנו מגיעים לסיומו של פרויקט שאפתני ומורכב ביותר, שאת פירותיו נחלק לאזרחי סעד בקרוב מאוד. אנשים רבים כבר יודעים, כי לקחו חלק בפרויקט, אבל גם המשתתפים נחשפו רק לחלק קטן מהתמונה הכוללת.

ובכן, במה מדובר?

לאורך השנים הצטברו שירים רבים ויפים, שנכתבו והולחנו על ידי אנשי המקום למען המקום. שירים אלה הפכו עם הזמן למעין "המנונים" של הקיבוץ, חלקם מוכרים יותר וחלקם פחות, אך לכולם מקום של כבוד. השירים הללו זכו אמנם לעיבודים יפים וביצועים נהדרים באירועים שונים (ניתן להאזין להם באתר הקיבוץ תחת הלשונית: ארכיון-הקלטות הסטוריות), אך איכות ההקלטה של אותם ביצועים ירודה ביותר, ומכיוון שהקיבוץ גדל ומשתנה, רבים האנשים שכלל לא מכירים אותם.

הפרויקט, שנושא את השם "סעד - תווי פנים", החל להתגלגל לאחר שפניתי לעפר שלומי ולועדת תרבות ברעיון להקליט מחדש, בעיבודים רעננים ובאיכות הקלטה מקצועית ומשופרת, מבחר מאותם שירים, כאשר השאיפה היתה לנצל ככל הניתן את כוחותינו המוסיקליים. במילים אחרות, כל הזמרים המשתתפים בהקלטות ומרבית הנגנים המנגנים בהן הם אנשי הקיבוץ על כל גווניו. הדיסק שיכלול 8 שירים ויחולק בעזרת השם כשי לאנשי הקיבוץ הוא תוצר עצמי שלנו - החל מכתובת המילים והלחנים, דרך העיבודים, הנגינה, השירה, ההקלטה והעריכה, ועד לגרפיקה והדפסת החוברת המצורפת.

מעט על התהליך. מדובר כאמור בפרויקט מורכב וארוך **וביום שני תוכלו ליהנות מפרי עמלנו!**

ראשית, כל שיר שנבחר, עבר עיבוד מחדש והוקלטה לו סקיצה ממוחשבת ראשונית אצלי באולפן הביתי. לאחר שבחרתי את הזמרים שנראה לי המתאים ביותר מבחינה סגנונית לשיר ולעיבוד, ביצענו "סשן" הקלטות שירה והתחלתי להזמין אלי לאולפן הביתי נגנים חיים שיקליטו את התפקידים השונים. אורכו של כל סשן הקלטות כזה יכול לנוע בין שעה לכמה שעות, תלוי במידת ההיכרות של הזמר/נגן עם השיר, במורכבות העיבוד, במיומנות המבצע וכו'.

לאחר ההקלטות, העריכות והנקיונות השונים, ישבנו באולפן של חבר יקר בשם עידן גרין, והתחלנו בעבודת ה"מיקס". שלב המיקס הוא אומנות יצירתית ומסובכת בפני עצמה והוא דורש התמחות ספציפית ונסיון רב. בשלב זה "יוצקים" יחד את כל המרכיבים (ערוצי ההקלטה השונים) ומחליטים על המינון של כל מרכיב (עוצמות), על התיבול (אפקטים דוגמת הדהוד ו"צבע"), על המיקום בחלל (הפנורמה של פריסת התפקידים השונים, הגובה, העומק, המרחק, והתנועה), על "פיסול" כל ערוץ כך שיקבל את מקומו הנכון מבחינת תדרים ולא יתנגש עם ערוצים אחרים, על ההתפתחות הדינמית/רגשית של כל השיר ועוד ועוד. בסופו של המיקס כאשר כל שיר הוא מוצר כמעט שלם בפני עצמו, הדיסק כולו, על שמונת שיריו עובר ליטוש וגימור אחרון, באולפן של חבר יקר אחר, בשם חגי דוידוף. שלב זה נקרא "מאסטרינג" ובמהלכו מבצעים "יישור קו" של כל השירים לרמת עוצמות פרופורציונית אחד לשני, נותנים לכל שיר צבע סופי התואם את הז'אנר המוסיקלי שלו, ומצד שני יוצרים גימור אחיד יחסית לכל הדיסק, כך שתיווצר תחושה קוהרנטית של תקליט אחד.

בשעה המרגשת שה"מאסטר" בידינו, הוא נשלח, ביחד עם הגרפיקה (עליה עמלו במקביל לעבודת ההקלטות ליאור פרייד עם חמי ואתי), לחברת ההדפסה. הגרפיקה מוטבעת על העטיפה ועל הדיסקים עצמם, השירים נצרכים עליהם באיכות מיטבית ו... המוצר מוכן.

ללא ספק למדתי המון לאורך הדרך ונהניתי מכל רגע ועל כך תודה לכל מי שהשתתף בתהליך ותרם את חלקו בסבלנות ובמאור פנים, לעיתים בשעות בלתי סבירות בעליל...

התודות לכל המסייעים והמשתתפים והקרדיטים לכותבים ולמבצעים יופיעו אמנם בחוברת שמצורפת לדיסק, אך יש לי עונג מיוחד לפרט את הרשימה הארוכה של כל האנשים היקרים הללו: נתחיל בעופר על התמיכה, אתי וחמי על העשיה, חגית רפל וכרמלה קום על היעוץ. נמשיך בתמלילים: יהודה ברט ז"ל, ליפא אהרוני וחגית רפל. המלחינים: שלוימיק קום, נחום הימן, דרורה רוזנמן. הזמרים: נחום לנדאו, אלי קראוס, בוקי ברט, אביב קסט, שרה פולק, כנרת סמואל, גיין סימון, יוסי כרמון, ספיר אורן, בניה ברזילי, אלי סימון, חנליה אלברט, באה גל, חגית אפרים, בני אורן, חגית רפל, אפרת פראווי, דרורה רוזנמן, יואב פרנקל, יצחק רסיס טל, כרמל הלפרין, כרמלה קום, הנזי ברנהרד, רחלי לביא, שחר בוברובסקי, סלעית לזר, אוהד גייבל, אור, שחר, אופק וגבי יום טוב, בן ארי שילר, שבות לזר, מאיה אורלוב ואריאל גולן. הנגנים: צור וייזל, סלע ברנע, אסף סוברי, הילרי יום טוב, עדי יום טוב, אורית גולן, גיא גולן, שירית לנדאו, זמיר פראווי, דותן גולדנברג. לסיום, רציתי לנצל את העלון לשתי הבהרות/התנצלויות מראש. א. בכובע המפיק/מעבד מוסיקלי של הפרויקט, לקחתי לעצמי חופש משמעותי ברענון השירים מבחינת העיבוד. ישנם שירים שבמקור היו בלדות רגועות והפכו לשירים קצביים, וישנם מקומות שקיבלו פרשנות חדשה ושונה. הדיסק כמכלול מגוון מבחינה סגנונית והוא נוגע בקצוות, החל ממוסיקה קלאסית, דרך ג'אז, סמבה, ים תיכוני ועד לרוק. התנצלותי מראש בפני מי שלא יתחבר לחלק מהחומרים או שירגיש שקלקלתי לו את המקור... ב. ניסיתי לשתף כמה שיותר אנשים בפרויקט, אך באילוצי זמן ותקציב לא הצלחתי להגיע לכל הרשימה הארוכה של מנגנים ושירים שנמצאת אצלי. מן הסתם, אני גם לא מודע לעוד הרבה כשרונות שלא יצא לי להכיר (חלקם חבויים וצנועים ואפילו לא ידעתי לפנות אליהם). תודה לא-ל התברכנו בכשרונות מרובים וישנם רבים וטובים שהיה ראוי לתת את חלקם בדרך, לכן, אני מתנצל בפני מי שהיה רוצה וראוי לקחת חלק בפרויקט ולא הסתייע. בעזרת השם אולי בעתיד במסגרת פרויקט אחר נשלים את החסר...

חג משק שמח!

רוצי אולן

יום שני: 18.30 – ארוחת ערב על הדשא פיז' חד"א.
20.00 – מופע מוסיקלי: "אנחנו שרים לך סעד".
איש בל ייעדרי! – ועדת תרבות

קיבוץ סעד-הסיפור שלי!

על ספורי מאת: מריט בן צבי

"חלף ואיננו"

הגעתי מכפר חסידים לבקר בנתניה. ירדתי עם המזוודות וגיליתי שהדרך לפני עוד ארוכה עד המחנה בישכונת צבי. לפתע הגיח בחור צעיר, שהתנדב והתעקש לסחוב לי את המזוודות. בדרך ראיתי שהוא צהוב ומזיע ורציתי לסחוב אותן בעצמי. ברור שהוא לא נתן לי.. לבסוף התברר לי שלמרות שחלה בקדחת או צהבת, (אז לא עשו מזה עניין) היה ג'נטלמן עד הסוף. שמו אגב – יהודה שלמון.

"ומי עזר לנו בדרך להתיישבות? – הערבים.."

יצאנו אחד עשר חבריה להקים את חזליה שבדרום. מבארות יצחק נסענו במשאית עם העיתונאי יונה כהן שהיה בקי בנושא הערבים. כשהגענו למבואות באר-שבע, שוד ושבר! פנצ'ר גדול והלך הצמיג. היינו תקועים עם כל המטלטלין ומה לעשות? ערבי טוב שעבר עם משאית עזר לנו ופינה אותנו לבית אשל במשאית שלו. למחרת בעזרת חבריו, אף לקחו אותנו לחזליה. זו ההזדמנות להודות לו לאחר שבעים שנה.. כשהגענו מותשים, לא רצו לתת לנו להיכנס בטענה שכבר הגיעו למקום מתיישבים לפנינו. כשסוף סוף נכנסנו, קיבלו את פנינו חברי "רביבים" כשהם מחופשים לערבים. אולי רצו לבדוק אם נשאר בנו אומץ. הם לא ידעו שבזכות הערבים הגענו למקום..

ואוסיפה אמפקקיט - ברוך ניר תיעד את המקרה המוזר בקריקטורה..

אכן, ערבים טובים באמצע הדרך!

"ברך הרבה.."

בחורף קשה במיוחד כשהיינו ב"סעד- תחתית", הייתי אחראית על המטבח וגרתי במרפאה. כשקמתי בבוקר אי אפשר היה לפתוח את הדלת בגלל כמות הברד. גם רלי ורחל סימון, הזוג הצעיר, איבדו את האוהל הפרטי שנקרע מעוצמת הברד. מיד ניצלתי את ההזדמנות. ערמתי את הברד, והשתמשתי בו לקירור המצרכים במשך למעלה משבוע. כך, הרווחנו פריזר משמים.

לנורית ואלי קראוס ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכד

בן לאיוולת ודני אוריאל

ג'ון אשכנזי

לנהמה ואמוס ברט ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכד

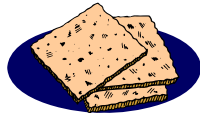
בן לחיית וארן ברט

נין אסמתא נחמה

צ'אוס ברט מספר - "מצשה קאפן"יט"

(מדובר במיתולוגיה קיבוצית מאת משפחת ברט, שסופרה אין ספור פעמים, כמעט בכל 'חג משק'. תכונתה המופלאה היא - להצחיק יותר ככל שמספרים אותה יותר פעמים..)
מעשה שהיה כך היה: הימים ימים ראשונים, אי שם בשנות החמישים, הקיבוץ צעיר לימים ואופניים אין בו.
עד שלרגל בר המצווה קיבל דני מהסבא בעיר הגדולה, אופניים אדומים, נוצצים ויפהפיים. לעולם אזכור את אותו ערב בו ישבנו כל ילדי הקיבוץ דאז, מסביב לאופניים, משל הורידו לנו את המן מן השמיים.
אלא, שהשמחה לא ארכה זמן רב. כבר למחרת הגיח המזכיר מאי שם, והודיע לנו בפנים חמורות סבר כי: "האופניים הם רכושו של הקיבוץ! " פסק פסקו-והלך.
עד מהרה מינו את יהודה פוצ'י כסדרן הרכב והאחראי על האופניים, ומאותו הרגע ואילך, אם חשקה נפשך בסיבוב על האופניים, צריך היית להזמין תור כדת וכדין.
ברור לכם שאנו הילדים, לא ממש נכללנו בסבב, ונאלצנו להביט בהם מרחוק בעיניים כלות.
אלא שלא חלפו ימים רבים והאופניים שלנו, השיבו נפשם לבורא, מקץ חודשים ספורים מאז לידתן, לאחר שכל פעם אחד מהחברים בתורו כמובן, נסע בהן לגיוס בקטיף הכותנה וטרקטור מזדמן הפך אותן סופית לפריט בערימת גרוטאות.
על זה אמרו חכמינו: "צרת רבים-חצי נחמה", ומכיוון שהאופניים לא היו שלנו ממש, צער הפרידה מהן לא היה ממש קשה.

זנהה ברט מוסיפה fen - "יש לי יום יום ח..ח"

לפני ארבעים וחמש שנה הגעתי לסעד מקיבוץ חילוני. אצלנו היום החגיגי ביותר בשנה, היה ליל הסדר.
אכלנו בכלים מיוחדים, מפות לבנות, בקבוקי יין, שירה ושמחה. היה זה היום הכי יפה בשנה בקיבוץ "דברת" וציפינו לו כל השנה.
בשבת הראשונה, כשנכנסתי לחדר האוכל בערב יום ששי בסעד, והנה אני רואה - ממש "ליל הסדר". כולם אכלו אז ביחד סביב שולחנות ערוכים ושרו. אמרתי לעצמי, כל שבוע ליל הסדר? - פה אני נשארתי!

לאה כץ מספרת - "אח..איפה, איפה הן..?"

לפני כששים שנה, לכבוד ט"ו באב, ערכנו חגיגה מושקעת עם תוכנית. למרות הצנע השקענו את כספנו בקניית בקבוקי שתייה מזכוכית. רקדנו ושמחנו, וכשרצינו לשתות גילינו שאין לנו פותחנים. אף אחד לא ידע מה לעשות ואני שהייתי בחורה חזקה התנדבתי לפתוח את הפקקים בעזרת השיניים!
ואספירה: כעובדת במטבח הקפדנו לחסוך במצרכים. ערבבתי את הריבה עם מים. אולי בגלל זה שמרנו על שיניים בריאות..

רחל סימון מספרת – "אוי..הפרוטה והירח"

היינו קבוצת "בני עקיבא" הראשונה. גרנו אז בשכונת צבי, ליד נתניה, ועבדנו בנתניה בבתי-החרושת שהתחילו אז להקים במושבה. מרים ועוד כמה בנות, וגם אני בתוכן, עבדנו בבית חרושת לעורות "עליון". היינו הולכות ברגל לנתניה ובחזרה, מהלך של כחצי שעה. העבודה הייתה קשה מאד, אבל ביום שישי קבלנו משכורת, ושמחנו מאד להביא אותה הביתה והגזבר שהיה מגיע לפעמים לנתניה בימי שישי כדי לסדר כל מיני עניינים היה קונה לנו, גלידה וגוזז בחצי גרוש, (המשכורת הייתה בסך של 18 גרוש לשבוע וזה היה הרבה מאד אז). באחד מימי השישי האלה כשחזרנו הביתה, איבדה מרים חצי גרוש ממשכורתה. כולנו כאחת התגייסנו כדי למצוא את האבדה. הדבר לא היה פשוט כל כך, כי זה נפל בפרדס, (הלכנו תמיד דרך פרדסים) ואף אחת לא הצליחה למצוא את המטבע. חזרנו אפוא הביתה בפחי נפש גדולים, והגזבר היה צריך לנחם אותנו....

ממשיכה – "ח'מ'ה צ' אור הבוקר"

גרנו אז באוהלים, והשבילים סומנו בסיד, גם חדר האוכל היה באוהל. בצד האוהלים הולוכה דרך, לכיוון המחנה הבריטי, ששם עבדו כמה מבחורינו. חשמל כמובן לא היה, והשימוש בפנסי רוח היה אצלנו לחזון נפרץ.

לכבוד החתונה של אברהמי ז"ל ומרים תבדל"א, נבנה הצריף הראשון. הייתה התרגשות גדולה, הייתה זאת החתונה הראשונה וחברי בני עקיבא הגיעו לחתונה הזאת מכל קצות הארץ. השמחה הייתה עצומה והריקודים הרקיעו שחקים. באו המוונים, למקום הקטן הזה, ואף אחד לא אמר: "צר לי המקום". עד היום אני לא מבינה איך עשינו חתונה עם המון עם רב שכזה, באמצעים דלים כל כך. אני בכלל לא זוכרת מה אכלנו.. אבל את השירה והריקודים שבאמת הרקיעו שחקים עד אור הבוקר לא אשכח. זאת הייתה החתונה הארוכה והשמחה ביותר, שבה הייתי נוכחת אי פעם. (חוץ מהחתונה של אלת ואורי שלנו, שגם

מוגש למרים שלנו באהבה!

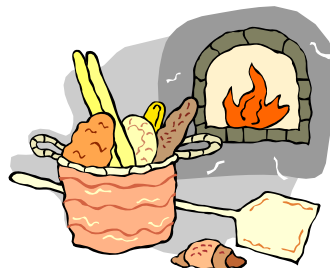
רחל סימון

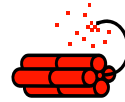
יהודה שלמון מספרת – "אלה הקרוט לבדו.."

בימים ההם לחם אין על שולחנו לשבור בו את הרעב, כי אין כסף לקנותו. אני שר האופים, הגיתי את הרעיון לבנות בית מאדמת חמרא, והצעתי לבנות באותו בית תנור – גם הוא מלבנים של חמרא.

תוך ימים מועטים הושלמה המלאכה. חבשתי את החמור ורכבתי עליו אל המושבה להביא קמח. באותו לילה הבערתי אש בתנור, לשתי את הקמח, צרתי את צורת הלחמים והכנסתי את העיסות אל עמקי התנור. פצחו החברים בשירה ויצאו לריקוד הורה סוער. חילקתי את הלחמים, בעוד הלחם לווהט מחוס התנור – אכלו אותו, והנה הלחם שני טעמים בו. זה של הקרום – כטעם צפיחית בדבש, וזה של ה"פנוכו" אינו ניתן לא להגדרה ולא לאכילה...

יהודה שלמון

”חממה טכנולוגית...”

כידוע, ל”נפילה” האחרונה בחצר הבית של משפחת אריאל, לא קדמה התראה של ”צבע אדום”. לעומת זאת, בליל ל”ג בעומר, בשיאן של המדורות, נשמעה לפתע התראת ”צבע אדום”, אך איש לא שמע ”נפילה”. מאן דהוא, שרץ בדרך המקיפה את הקהילה ידע לספר, כי שמע שריקה מעליו, אך לא שמע ”בום”. כוחות צבא שהגיעו למקום התעקשו שהנפילה היתה באזור בית העלמין או בחממה לידו – כך לפי מכשירי האיכון שלהם.

ובכן, ביום א’ השבוע, נמצאה ה”אבידה” בחממה 14 הקרובה לגדר המקיפה את הקיבוץ-קהילה. מיד הוזעקו למקום מנהלי החממה, אלו הזעיקו את חבלני המשטרה, כדי לשלוף את הקאסס מהאדמה. כדי למזער נזקים, הוצאו שתילי האמריליס ברדיוס שיאפשר לצוות החבלה לעבוד בנוחות. מתברר, שהטיל חדר בקלות מפתיעה את תקרת הניילון של המבנה ונתקע בקרקע הרטובה מבלי שהתפוצץ.

כאן החל שלב הוצאת הטיל מהקרקע, כשזנב הטיל נמצא בעומק של כמטר, וראש הטיל נמצא בעומק של כ- 2 מטרים. המשאית של צוות החבלה פרקה מעליה מחפרון קטנטן בעל שליטה מרחוק. דופן החממה העשוי מרשת נגד כניסת חרקים, הוסט כלפי מעלה, ואפשר למחפרון הקטן להתקרב כמה שיותר. זנב הטיל חובר לשרשרת ברזל, כשקצה השרשרת מושחל על אחת מה”שיניים” של כף המחפרון, שקופלה כלפי פנים. או אז נתנה לכולם הוראה להתרחק, המחפרון הופעל מרחוק, ובמאמץ לא קל הצליח לשלוף את הטיל החוצה. החשש שמא נותר ראש הטיל עם חומר נפץ בעומק של כ- 2 מטרים, לא נתן מנוח לצוות החבלה. 2 ”אצבעות” דינמיט הוצמדו בזהירות לראש הנפץ, ובוצע פיצוץ ”מבוקר” שגרם נזק גדול יותר ממה שהטיל עצמו עשה...

מסקנה: אם שומעים כריזת ”צבע אדום” ולא שומעים ”נפילה”, ישנן מספר אפשרויות: או שהיתה זו אזעקת שווא, או שהטיל לא התפוצץ, או שיש לנו בעיות שמיעה, או שהטיל נפל ממש רחוק.

איתן

הודעות מארפאת סצ’

- שעות קבלה:** הנהלת מרכז ”מכבי שרותי בריאות”, בו מועסק ד”ר הוד כמנהל תחום מחלות כרוניות במחלקה לבריאות הקהילה, בקשה לשנות את ימי העבודה שלו בתל אביב. ימי הקבלה של ד”ר הוד במרפאת סעד תלויים כמובן בסידור זה. בסופו של דבר, אנו נשארים עם לו”ז דומה לקיים, כאשר המרפאה פתוחה בכל יום למעט יום שני. שינוי קטן בימי קבלת הרופא: ד”ר הוד יקבל בימים א, ד, ה, ו.
- כוח אדם:** אנו שמחים לבשר שבתקופה הקרובה תצטרף אחות חדשה לצוות המרפאה. שמה יערית כהן-קלפאוד, העוברת בימים אלה עם משפחתה לאזורנו. אנו מקדמים אותה בברכה ומאחלים לה קליטה נעימה לצוות. תודה רבה לצוות מש”א שעזר לנו רבות בתהליך המיון וההעסקה.

שרה פולק וצוות המרפאה

יו"ר כלכלי

בימים אלו מסיים אורן ברנע את תפקידו כיו"ר כלכלי של סעד. אורן מסיים למעלה מ 6 שנים בתפקיד זה, וכל זאת מיד אחרי 8 שנים בכהונת מרכז המשק.

באורח פלא הדברים הללו מתפרסמים יומיים לפני חג ה 65 של סעד, ואם חושבים על כך שאורן החל את תפקידו כמרכז משק, בעת שחגגנו את שנת ה 50 לסעד, מובן מאליו שמדובר באירוע חריג בהיסטוריה של סעד. אינני מומחה להיסטוריה זו, אבל נדמה לי כי אין תקדים לכך שחבר אחד הסכים לשאת בעול כל כך מרכזי, ובמשך תקופה כל כך ארוכה.

ועל כך תודה מכולנו!

שנותיו של אורן בראש המערכת הכלכלית של סעד, היו שנים מכוננות, שהתאפיינו בהתפתחויות כלכליות בסעד, הן בהיקף, הן במגוון העיסוקים, והן בשילוב שבין כלכלה וחברה.

אזכיר כאן את המדיניות של אורן, לחתור בנחישות להגדלת היקף העסקים של סעד, לרמה כזו שתאפשר מערכת הכלכלית לשרת ישוב בינוני בגודלו, תוך שחבריו הולכים ומתבגרים והמצב הדמוגרפי הולך ונעשה גרוע.

אורן היה זה שדחף והוביל כבר באמצע שנות ה 90 את סעד, להסדרת המערכת הפנסיונית, וקשה בכלל לחשוב היכן היינו היום, אילו הוא לא היה עומס על כתפיו את המטלה הזו, ושם אותה בראש סדר העדיפויות.

בשנים הללו הלכה סיפן והתרחבה מחד, אבל מאידך העמיסה על כתפי הקיבוץ עומס מימוני מאד גבוה, והיה צריך בהחלט עצבים של ברזל, נחישות ואמונה, על מנת להשיט את הספינה לחוף מבטחים, בבחינת זהירות מחד אבל חתירה להתפתחות מאידך.

רצה הקב"ה וגם הוא היה לעזרנו, ואנחנו נמצאים היום במקום אחר לחלוטין.

אינני רוצה להישמע מגזים, אבל נדמה לי שכולנו כל חברי סעד, חייבים לאורן תודה מאד גדולה, וברכת יישר כוח על הנכונות שלו להתגייס למען כולנו.

אני משוכנע שגם לעת סיום תפקידו ימשיך אורן לתרום מיכולותיו לסעד, לטובת כולנו.

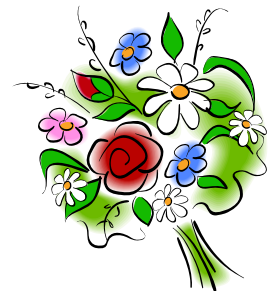
התחלנו לתור אחרי מחליף אפשרי, וזו הזדמנות נוספת למי שרואה עצמו מתאים למילוי התפקיד להציע את עצמו, בפניה ישירה אלי או למנהלת מש"א.

תודה וחג 65 שמח לכולנו!

בוקי

למיכל אפלאבאום ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנינה
בת לדפנה ושחר חן
נכדה לטוביק ואיזיק סקוברוניק

"מוצגון הסרט הטוב" - כולס מולאניס!

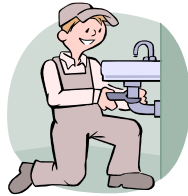
ביום חמישי ט"ו תמוז (5/7/2012) בשעה 17:30 יוקרן במועדון לחבר הסרט:

"מישהו לרוץ איתו" - עפ"י הרומן רב המכר מאת דויד גרוסמן.

הסיפור מתרחש בין סמטאותיה המתעתעות של ירושלים. אסף, נער ביישן וגמלוני, נעקר משגרת יומו כשהוא נלקח למשימה חסרת סיכוי: לאתר את הבעלים של כלבה עזובה שנמצאה משוטטת ברחובות העיר. בחיפוש אחר בעליה מובילה אותו הכלבה לאנשים ולמקומות שבאמצעותם נגלה לאסף סיפור מופלא השואב אותו לתוכו: סיפורה של תמר. במאי: עודד דוידוף, ז'אנר ישראלי. שנה/מקום: 2006 ישראל, אורך: 118 דקות

ריצון נוהל נלקי צנרת

בכל מקרה של נזק לצנרת בדירת החבר יש לפנות למוישה'יה. במידת הצורך, נפתח תביעה מול חברת הביטוח. חברת הביטוח שולחת שמאי להערכת הנזק והיקף העבודה, ורק לאחר אישורו מתבצע התיקון. ההשתתפות העצמית החלה על החבר היא של 1000 ₪.

לתשומת לבכם!

אחיה פז

פצילות המשק ילדים

כולכם מוזמנים לאירוע פתיחת החופש הגדול והקיץ במשק ילדים - **ביום שלישי בשעה 17.00** נכין ביחד פיתות, נרכב על סוסים, נלטף בעלי חיים ונהנה מהצל והאווירה הרגועה. יהיה כיף ונחמד! מוזמנים להביא ארוחת ערב לפיקניק.

להתראות, צוות המשק: חנה, רנן ורחלי

יום חוויתי!!

עלינו על אוטובוס עירוני מספר 8 בבאר שבע. באחת התחנות, לאחר שהנהג הכניס כמה נוסעים וסגר את דלת הכניסה, הוא קם ממושבו, הלך לדלת האחורית הפתוחה, פתח מדף מהדלת החוצה ועזר לנוסעת נכה על כיסא גלגלים לרדת בבטחה. לאחר מכן, החזיר את המדף שב למושבו ונסענו הלאה. לא האמנו למראה עינינו! כשירדתי מהאוטובוס בירכתי אותו על מעשהו, זה היה המעט שיכלתי לעשות כי הלב היה מלא על גדותיו. **זאת הייתה חוויה מרגשת ומחממת את הלב!!** בהמשך היום פגשנו את ראש העיר רובי דנילוביץ ביד לבנים, במסגרת יום חוויתי למשפחות שכולות ש"הגיעו לגבורות", וסיפרנו לו על הנהג האדיב. אכן היה זה יום חוויתי מיוחד במינו..

יערה צברון

מועצת חינוך

דיווחתי בעבר שהתחלנו בתהליך של חשיבה מחודשת על מערכת החינוך החברתי (כך היא מכונה כיום בפי יועצים ואנשי מקצוע). ציינתי שבעקבות השינויים שנעשו בסעד ובעקבות הצמיחה הדמוגרפית חשנו שיש צורך לבחון שוב את חשיבות המערכת, במה אפשר לשפר אותה, את מה אנו רוצים לשמר והאם יש דברים שאפשר לשנות. לצורך התהליך הקמנו צוות חשיבה מורחב המורכב מחברי ועדת חינוך וממספר הורים נוספים שהביעו נכונות להצטרף לצוות ולקחת חלק פעיל בתהליך.

לפני כחודש התקיים ערב לכל ההורים שיש להם ילדים בגילאי טרום חובה ועד כיתה ו'. הערב נערך בצורת "שולחנות פתוחים". כלומר, היו שבעה מוקדים בהם עלו נושאים שונים וכל אחד בחר לדון בנושאים שהוא מרגיש שהם חשובים לו ביותר.

הנושאים בהם עסקו המוקדים היו מגוונים- דמות הבוגר הרצוי, הערך המוסף של מערכת החינוך החברתי, אלו תכנים חשוב שהמערכת תשלב בתוכנית העבודה שלה, האיזון בין הבית לקהילה ומה שביניהם, מהי דמות המדריך האידיאלי, איך נראה ועובד הצוות הרצוי, כיצד ניתן לעודד את המחויבות והתרומה לקהילה.

הנוכחות הגדולה של ההורים וכן הדברים שנשמעו והועלו במהלך הערב נתנו הרגשה כי יש לנו שותפים לתהליך וכי המערכת אכן חשובה להורים ולקהילה. זו הזדמנות להודות לכל ההורים שטרחו והגיעו. צוות החשיבה המורחב עיבד וסיכם את הדברים שנאמרו בערב ההורים.

בפגישה הבאה של צוות החשיבה נעסוק בהתאמת החזון של המערכת למציאות המשתנה ובהעמקתו. אנו מזמינים מי מציבור ההורים שרוצה להיות שותף לניסוח החזון להצטרף לפגישה של הצוות המורחב. הפגישה תתקיים אי"ה ביום רביעי י"ד תמוז 4/7 בשעה 15: 20 במועדון לחבר.

ערב לכל ציבור ההורים בו יוצגו תוצאות הדיונים של הצוות המורחב יתקיים אי"ה ביום שלישי יב' באב (31 ביולי). אנא רשמו לפניכם ביומנים.

מחכים לכם!

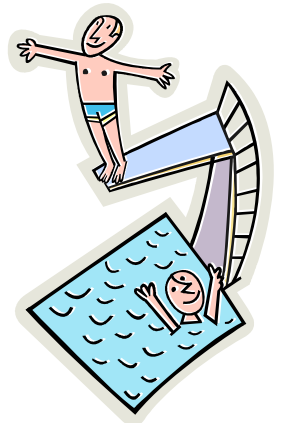
צנת וצוות החשיבה

טלור ומאור! (מומלץ צל המקרר!)

**עצות פעילות הכריכה בחופש הקיץ החל מה-1/07
אנא הקפידו על הזמנים וכלפי ההתנהגות!**

ו	ב'-ד'	א'-ג'-ה'
שחיינים : 8.30 – 6.45	שחיינים : 8.30 – 6.45	שחיינים : 6.45-8.30
משפחות : 10.30-12.30	משפחות : 10.30 -12.30	משפחות : 10.30-12.30
נשים : 13.00 -14.15	משפחות : 14.00 -17.30	נשים : 14.00 -15.00
גברים : 14.15 -15.30	נשים : 17.30 -18.15	גברים : 15.00 -16.00
משפחות : 15.30 – 18.00	גברים : 18.15 -19.00	משפחות : 16.00-18.00
שחיינים : 18.00 -19.00	<u>שחייה לילית</u> יום א' נשים : 21.00- 22.00	שחיינים : 18.00 -19.00
משפחות : 19.00 – 20.00	<u>שחייה לילית</u> יום ג' גברים : 21.00 -22.00	משפחות : 19.00 – 20.00

לחברינו ותושבינו הוותיקים והחדשים (אשר הגיעו לסעד אחרי "עופרת יצוקה").

צח"י – כל מה שתמיד שמעת, ולא היה לך את מי fikef....

אנו סבורים שחלק מהציבור היקר שהגיע אלינו בשנתיים האחרונות, הוא בבחינת "הדור אשר לא ידע את צח"י", ויש מקום קצת לעדכן ולהסביר. גם הציבור הוותיק יותר, כדאי שיידע איך פועלת המערכת. אז מהו צח"י? - צח"י (שנשמע כמו שם של ילד, למי שעדיין חי בהווה אופורית רומנטית), הוא ראשי תיבות של "צוות חירום ישובי". תפקידו של צח"י הוא לנהל את החיים ביישוב/קיבוץ בעת אירוע חירום, המחייב גיוס כל המשאבים לטובת ההתמודדות עם אותו אירוע. יכול שתהיה זו חלילה תאונת דרכים קטלנית, שריפה גדולה, או אירוע בטחוני. כיום כמעט בכל הישובים ביהודה ובשומרון, וכן בעוטף עזה, קיים צוות כזה.

אז איך הוא בנוי?

לצח"י ישנו מטה- מעין מזכירות, בראשה עומד יו"ר צח"י (כיום מנהל הקהילה)- שתפקידה לעשות הערכות מצב, לקבל החלטות ולהגדיר את דרכי הפעולה בהתאם למתרחש. לצח"י יש 7 מחלקות המכסות כמעט את כל תחומי הפעילות בחירום-

א. **ביטחון** – באחריות הרבש"ץ העומדת בקשר עם גורמי הצבא והמשטרה, וכן עם הקב"ט האיזורי. מחלקת הביטחון עובדת צמוד עם כיתת הכוננות שמורכבת מיותר מעשרה לוחמים ועוד מספר תומכי לחימה, במקרה של אירוע פח"ע (פעילות חבלנית עויינת-קרי, קאסם, ניסיון חדירה וכו').

ב. **רפואה**- אמורה לתת את המענה הרפואי הראשוני, בכל ההיבטים עד אשר מגיע מד"א.

ג. **לוגיסטיקה**- אמורה לתפעל את כל מה שנדרש מבחינה לוגיסטית לטיפול באירוע- מערכת כיבוי אש, בעיות חשמל, תאורה בשטח האירוע, ענייני תשתית מים, רכבים לנסיעה בחירום, גידור מקום האירוע, קשר עם מס רכוש, ועוד.

ד. **רווחה**- טיפול ראשוני באירוע בהיבט של רווחה - הרגעה, סיוע נפשי מקצועי, הודעה לבני משפחה, דאגה לציבור המבוגר, טיפול בחרדות, קשר עם גורמי הרווחה במועצה וכו'.

ה. **חינוך**- אחריות על התארגנות נכונה של מערכות החינוך והגיל הרך בעת חירום, או לאחר אירוע. מחשבה על תוכנית התערבות, יצירת סדר יום הולם לילדים לאחר אירוע, זיהוי נקודות הדורשות טיפול, ועוד.

ו. **זמניים**- אחריות על כל האוכלוסייה הזמנית בקיבוץ בעת אירוע - צב"ר, נוער, משפחתון, סטודנטים, תאילנדים..

ז. **דוברות**- אחראית על הקשר עם אמצעי התקשורת החיצוניים-כתבי טלוויזיה, רדיו ועיתון, וכן אחראית על התקשורת בתוך הקיבוץ-העברת הודעות, הנחיות וכדומה.

בעת אירוע- נעשית הערכה על ידי יו"ר צח"י והמטה- האם להפעיל את צוות צח"י, ומה מצופה ממנו. חלק גדול מתפקידו הוא לאו דווקא ברגעים הראשונים, אלא בעיקר - בשעות הבאות, ובימים הבאים... ברוך ה', זכינו בצח"י שלנו לרוח התנדבות, וצח"י כולו מכיל עשרות חברים. צח"י עובר אחת לשנה תרגול, ולעיתים גם עובד ב"תרגול אמת".

בטבלה בעמוד הבא- ישנו הצוות בהרכב מלא. בימים הקרובים נוציא לוחית טלפונים לחירום. חשוב לדעת שבכל מצב, יש אל מי לפנות. ברוך ה'. נאחל לעצמנו ימים רגועים ושקטים.

צפר feומי

צוות ח"י קיבוץ סעד

מטה צח"י	לוגיסטיקה	רפואה	רווחה	חינוך	זמניים	ביטחון	תקשורת
מנהל	עפר	שמחה בלס	חגית ק	עדי לבקוביץ	ענת	סנדי (ש.ל. משפחתון)	בוקי
ממלא מקום	חנן קסלר	אילנה גינזברג	הילרי	מרגלית שריד	מיכל אחיטוב	דני לזר - סטודנטים	שרה פולק
חברי צוות	בני ג	ניצן ב -כיבוי אש	דורית	מתי רפפורט	אהרילה לוי	אביבה - נוער, ח.בודדים	אורי יערי
	יונת	יואל עברון - מים	מנחם בלומנטל - פרמדיק	דרורה	צפרי- גיל הרך	כרמל מ.כ. כוננות	
		דותן צ' - מים		יונה			
		איציק לייכטר		חנוש			
		מנחם יניב		הרב ארי			
		איתן הימן		עו"ס חנה			
		חיים הרצל		רביב עמר			
		מושילה		חנילה ברט			
				דליה רועי			
				יאיר שלמה			

תפילת נשים

אנו שמחות להזמין את קהל הנשים, לקריאה בתורה ותפילה משותפת בשבת הקרובה - שבת פרי' "חוקת", י' תמוז תשע"ב, 30.6. 2012

נפגש במועדונית בשעה 9.15 !

סדר התפילה: שיר הכבוד, הוצאת ספר תורה, קריאה בתורה, הפטרה,

כולן מוזמנות! משתתפות וותיקות וגם חדשות, חברות וילדות, מקומיות ואורחות!

להזכירכן, השבת גם יש מקהלת חזנים בבית כנסת - לכן מי שמעוניינת ליהנות גם משירת המקהלה

תוכל לחזור לבית כנסת מיד לאחר הפטרה וישאר לה זמן רב למוסף החזנים.

שבת שלום!

להתראות, הצוות האראגן

